

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

E. M.

Μία ἐκ τῶν κοσμικῶν «βεντέττ», ἡ ὁποία εἶνε τόσο ἐξυτην, ὥστε νὰ λυπάται κανεὶς, ὅτι χάνεται ἢ εὐφραία τῆς μέσα στὸν στενὸ χῶρον τῆς κοσμικῆς ζωῆς. Ἐχεῖ ἐξαιρετικὸ καλλιτεχνικὸ ταλέντο, τὸ ὁποῖον ἐκδηλώνεται μόνον στὴν ἐκφραστικὴ ὁμιλία τῆς. Ἐχεῖ παλὸ ἐγκαρδιότητα στὸ ἔθος τῆς, στὸ ὁποῖο ὅμως δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ βασιστή, διότι ἔχει τὴν λάμψη καὶ τὴν διάφορα πνοοτεχνήματος. Δυστυχῶς, ὅσα ἐπιτυχάνουν στὸν κοσμικὸ ὄβλο, ἀποτυγχάνουν στὸν ἀνθρώπινο ὡς κοσμικὴ «βεντέττ». Ἀσυναγώνιστα κομψή, ὡραία, εὐχάριστη, γοητευτικὴ. Διακρίνεται ἐξαιρετικὰ λόγῳ αἰσθηματος, φιλίας, σοβαρότητος.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ὁραία κοσμικὴ συγκέντρωσις εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀρχαιολογικὴν Σχολήν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς καλλιτεχνικῆς παραστάσεως τοῦ ἐδόθη τὴν παρελθούσαν Τετάρτην.

— Στὴ βεράντα τῆς Σχολῆς εἶχαν τοποθετηθεὶ τὰ τραπέζια τοῦ κυλιέριον, ὅπου οἱ παρερεθέντες ἀτήλασαν τὴ δροσιά τοῦ ὄρειον κήπου καὶ τὰ ἐλεγκτὰ ἀναφαντεῖα, τὰ ὁποῖα προσέφεραν ἡ χαροτόμενες δεξ Μιχαλακοπούλου, Ἰακ. Δαμαλά, Χατζηριζοῦ, Διπλαράκου, Ἐλένη Ἀργυροπούλου, εἰμορφη μὲ ῥοῦ τουαλέττα.

— Τὸ ἀκρατήριον κατεχειροκρότησε τὴν ἐπιτυχὴ ἠθολοῖαν τῶν κ. κ. Ντεμάρ καὶ Περισὸν καὶ τῶν κ. κ. Μτόν, Ρουλιάν καὶ Γρισσάρ.

— Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἔργων ποῦ ἐπαίχθησαν, ἐπάκτως ἐπιτυχῆς, ἰδίως ἡ τρίτορακτὴ κομμητὶ τοῦ Σάσα Γκιτρὸ «Φρανσουάξ», ἦτο ἓνα θαύμα ἀποδόσεως τέχνης ἠθολοῖας τοῦ τόσο λεπτοῦ καὶ ἐνδιαφέροντος ἔργου.

— Μεταξὺ τῶν παρερεθέντων, διακρίνομεν Πρεσβετην καὶ κ. Κλεμάν Σιμόν, Πρεσβετην καὶ κ. Νεμουρ, τὴν κ. Μιχαλακοπούλου, κ. Γκερώ, κ. καὶ κ. Κορλιάν, κ. καὶ κ. Μπελέν, τὴν κ. Π. Ἀργυροπούλου, κ. Μαζαράκη, κ. Ἀδοσίδη, κ. καὶ κ. Μιλονά, κ. καὶ κ. Μελά, τὴν κυρία Νταϊθῆς, Χατζημαζάρου, Ν. Μακᾶ, Δαμιλά, κ. καὶ κ. Μπένη, τὴν κ. Ραλλοῦ Γεωργαντά.

— Αἰθερία ἐμφάνισις ἡ δις Καρτάλη.

— Θαύμα λουλοῦδνας ὡραότητος ἡ δις Λίσα Καλλέορη μὲ γόρεμα ἐμπικμὲ μπλέ καὶ ἄσπρο.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς δος Μαρίας Μιτανισῆ μετὰ τοῦ κ. Π. Σκένδερ.

— Ἐνας μαγευτικὸς ἀνθὸν ἀπὸ τὰ πλέον σπάνια λουλοῦδια τῆς Ἀττικῆς, ἐχορηγούμενος ὡς πλάσιον στὸ ὡραῖο καὶ ἐλεγκτὸ ζευγάρι.

— Ἡ νύκτ, ἡ ἐμφάνισις αὐτῆς καὶ αὐτῆς τῆς κομψότητος καὶ τῆς εἰμορφίας, μὲ γόρεμα ἀπὸ λευκὸ «μαροκαῖάν», σὲ γραμμὴ ποῦ ἀνεδείκνυε τὴν χάρι τῆς λυγρῆς κορμοστασίας τῆς.

— Τὸ βέλο τῆς πλουσιώτατο σὲ πικνὲς πτυχῆς, ἐσοχημάτιζε γύρω ἀπὸ τὴν κοικλιόσκη φυσιογνωμία τῆς ἓνα πλάσιον ἀπὸ ἀλβινὴν δαντέλλα.

— Τὸ κορτέξ τῆς νύκτ, ἀποτελοῦσαν μικρὰ παιδάκια μὲ φορεῖα ῥοῦ καὶ λεικά.

— Παρερεθήσαν Στρατηγὸς καὶ κ. Δελαγαρμαμάτκα, ἡ κ. Κ. Σταθάτου, κ. καὶ κ. Α. Σκένδερ, κ. καὶ κ. Κάμπερματκας, κ. καὶ κ. Στ. Παντελίδη, Ναϊαρχος καὶ ἡ κ. Ν. Μακᾶ.

— Ἀπὸ τῆς πλέον ὡραίας ἐμφάνισις ἡ κ. Ἀντ. Σκένδερ μὲ τουαλέττα ποῦ «κοῖκα», ἡ δις Καρτάλη, ἡ δις Λίλιαν Ν. Μακᾶ μὲ ζωρζέττα λευκή.

— Ἐπίσης παρερεζοκοῦτο ἡ κ. Καντά, ἡ κ. Α. Φωκά, ἡ κ. Ραλλοῦ Γεωργαντά, ἡ κ. Φωκά, ἡ κ. Χριστοδουλίδη, κ. καὶ κ. Μελά, κ. καὶ κ. Κυριακίδη, ἡ κ. Κεραλά.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην παρετέθη γεῦμα ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας εἰς τὸ «Σάν Σέσιλ», πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰταλοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Τζουλιάνο.

H MONTAIN

ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ

ΣΦΥΡΙΓΜΕΝΟΣ, ΔΑΡΜΕΝΟΣ, ΑΙΜΑΤΟΚΥΛΙΣΜΕΝΟΣ !.

Ἄλλο θεατρικὸς συγγραφεὺς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος Πραντόν, πῆγε ἓνα βράδυ στὸ θέατρο, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ παρασταθῆ ἓνα καινούργιο τὸν ἔργο. Εἶχε ὅμως τυλιχθεὶ καλὰ στὸ μανδύα του γιὰ νὰ μὴν τὸν ἀναγνωρίσουν καὶ τῷ ῥώπεσε μεταξὺ τῶν θεατῶν τῆς πλατείας γιὰ ν' ἀκούσῃ τίς κρίσεις τοῦ Κοινοῦ.

Τὸ ἔργο ἄρχισε νὰ παίζετα, ἀλλὰ ἡ πρότῃ πράξι τὸν σφουρίχησε. Ὁ συγγραφεὺς, ὁ ὁποῖος περιέμενε ν' ἀκούσῃ ἐνθουσιώδη συροροτήματα γιὰ τὸ δράμα του, ταραχτήκε ποῦ ἀπ' τὴν ἀποτυχία.

Τότε ἓνας ἐμπιστος φίλος του ποῦ τὸν συνόδευε, παρατήρησε τὴν ταραχὴν τοῦ καὶ πιάνοντάς τον ἀπ' τὸ μπράσο, τοῦ εἶπε :

— Φίλε μου, τὸ ἀτύχημα ποῦ σὲ βρῆκε εἶνε σοβαρὸ, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ ὑπομείνῃς μὲ γενναιοσύνη. Ἄν θέλεις νὰ μὲ ἀκούσης, κάνε κ' ἐσὺ ὅ, τι κάνουν οἱ ἄλλοι, γιὰ νὰ μὴν ὑπομνησθοῦν καὶ ἀνακαλύθουν τὴν ιδιότητά σου.

Ἄλλο Πραντόν βρῆκε σωστὴ τὴ συμβουλὴ τοῦ φίλου του καὶ ἄρχισε κ' αὐτὸς νὰ σφουρίξῃ μὲ ὄλη του τὴ δύναμη. Ἐξαφνα, ἓνας στρατιώτης τὸν ἐσπρωξέ ἀπότομα καὶ τοῦ εἶπε :

— Γιατὶ σφουρίξεις, κύριε ; Τὸ ἔργο εἶνε καλὸ. Ἀπεναντίας, ἂν εἶχες γούστο, ἔπρεπε νὰ τὸ χειροκροτήσῃς...

Ἄλλο Πραντόν ὅμως, ὁ ὁποῖος εἶχε πάρε φόρα, τὸν ἐσπρωξέ κ' αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του καὶ τοῦ ἐδήλωσε ὅτι θὰ σφουρίξε μεχορ τέλους.

Τότε ὁ στρατιώτης, θυμοκίμενος ἀπ' τὴν ἀπάντησι τοῦ συγγραφέως, τοῦ ἀφήρεσε τὸ καπέλλο καὶ τὴν περσοῦκα καὶ τάρριξε στὸ πλῆθος. Ὁ Πραντόν, καταντροπιασμένος ἀπὸ τὸ λάθημά του, μλάττισε τὸ στρατιώτη. Κι' ἐκεῖνος ἔβγαλε πειὰ τὸ ξίφος του καὶ τραμάτισε τὸν ἀντίπαλό του στὸ πρόσωπο.

Ἔτσι ὁ Πραντόν βρῆκε ἀπ' τὸ θέατρο σφουριγμένους καὶ καταματωμένους, τρέχοντας γιὰ νὰ τοῦ δέσουν τὰ τραῦματα, τὰ ὁποῖα ἔλαβε ἀγωνιζόμενος... ἰνέρο τῆς ἀποτυχίας τοῦ ἔργου του !...

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΠΤΩΧΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

Τὸ «Μπουκέτο» οὐδέποτε σχεδὸν ἐνόηλιν τοὺς ἀγαπητοὺς τοῦ ἀναγνώστα καὶ τὴν σύλληψιν ἐράνων πρὸς οἰονδηπτοε σκοπόν. Κι' αὐτὸ, ὄχι ἀπὸ ἔλλειψιν πόνου καὶ εὐστολαγίας, ἀλλὰ διότι —κατὰ σύμπτωση— ποτὲ δὲν μᾶς ἔτυχε σχετικὴ περίπτωσις.

Σήμερα, γιὰ πρότῃ φορὰ, ἀπειθυνόμεθα στοὺς ἀγαπητοὺς καὶ συμπνευστοὺς ἀναγνώστα καὶ ἀναγνωστοῖρας μας καὶ ζητοῦμεν τὸν δολοῦν των διὰ γνωστήν μας πτωχὴν καὶ ἀπροστάτευτον οἰκογένειαν, ἡ ὁποία στερεῖται τῶν πάντων, καὶ αὐτοῦ ἀξίωμα τοῦ τεμαχίου τοῦ ἐπιουσίου ἄστου.

Εἴμαστε βέβαιοι πὸς οἱ καλοὶ καὶ πρόθυμοι ἀναγνώστα μας θὰ συγκατηθοῦν καὶ θὰ στεῖλουν στὸ «Μπουκέτο», ἔστω καὶ ἓνα γραμματόσημο δραχμῆς, γιὰ τὴ πτωχὴ αὐτὴ οἰκογένεια.

Ἐκ προηγουμένων εισφορῶν Γαλλ. φρ. 50
Σελλίνα 2
Δρχ. 1480
Κάτοιος » 50
Ἄναγνώστα » 5
Μ. Α. ἐκ Παρισίων Γαλλ. φρ. 25

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ σὲ ἀπολύτως ἱκανοποιητικὰς τιμὰς παλαιὰ διάφορα βιβλία, παντὸς εἶδους καὶ πάσης γλώσσης, καθὼς καὶ δόλολληρες βιβλιοθήκας. Γράφατε : «Μπουκέτο», Λένα 7, Ἀθήνας.

